

פגישתו של מר ל. אשכול, ראש הממשלה ושר הבטחון, עם חברי המזכירות של מערכת "רמזור", שהתקיימה בכיחו של ראש הממשלה במוצ"ש 9.1.65 (20.00)

נוכחים:	מר ל. אשכול	-	ראש הממשלה ושר הבטחון
	מר א. יפה	-	מזכיר מדיני לראש הממשלה
	מר א. אביחי	-	מזכיר לענייני ציבור לראש הממשלה
	מר א. אבנר	-	עוזר לראש הממשלה

חברי המזכירות של מערכת "רמזור": משה שלו, אמנון בירב, מרדכי שורר, טליה ליבני, עוזרי ברעם, אמנון גולן, מיכאל בר-זוהר, מיכאל חריש

ראש הממשלה: לרשותכם.

מר ברעם: החברים הנמצאים כאן הם חברי המזכירות של מערכת "רמזור".

"רמזור" היה עד לפני שנה וחצי בטאון של ארגון הסטודנטים הברי מפא"י. סתוך נטיה להרחיב את חוג הקוראים ולשתף יותר אנשים בעריכה ובקריאה החלט לשתף פעולה עם ארגון הסטודנטים וחוגי הצעירים, וכאן, כפי שאמרת נמצאים חברי המזכירות של המערכת. המערכת אושרה על-ידי הסתדרות הסטודנטים וחוגי הצעירים.

ראש הממשלה: כמה חברים במערכת?

מר ברעם: עשרים ומשהו.

ראש הממשלה: מי העורך?

מר ברעם: העורך של הגליון הראשון הייתי אני.

על הגליון הראשון הגיעו הדים פחות או יותר חיוביים אבל העתון נחסף, וכנראה שצעירים רבים ראו בו במח ביסוי שלהם, אבל הוא הגיע לעתונות בגלל דבר שולי לגמרי.

ראש הממשלה: מה מחירו של העתון?

מר ברעם: ארבעים אגורות.

אנחנו מעוניינים שהעתון יקבל תנופה ואנחנו מקוים שהראיון אחך יתן לו תנופה.

... ..

... ..

... ..

...

...

... ..

...

...

...

...

... ..

...

...

... ..

ראש הממשלה:

אז תואילו שלם.

מר ברעס:

זו מטרת הפגישה היום.

אנחנו היינו רוצים שהפגישה תתנהל בצורה ראיון עם שאלות וחשובות ולא שהחברים ישאלו מקודם את שאלותיהם ושאתה תשיב על כולן אחר כך.

שלו ינחה את הדיון.

מר שלו:

ניגש לענין וננסה לדבר לפי נושאים וכמובן שנדבר לפי הצבעה, השיטה תהיה של שאלה וחשובה. הנושא הראשון על בעיות חוץ ובטחון ובר-זוהר יהיה השואל הראשון.

מר בר-זוהר:

נדדמן לי להיות בצרפת בביקורן שם בחודש יולי והשאלה שלי היא: פורסט, ואין לי ספק בכך שיחסי ישראל צרפת הם חקיינים כפי שהיו, אבל לאחרונה התעוררה בעיה שנראית לי חסורה והיא: בעית ההסברה שלנו בצרפת. עד כה היינו בגן עדן, לא היו לנו מתחרים ערביים, אבל עכשיו יש בצרפת לשכה הסברה מצרית וישנה פעולה פעמולתית הזקה, ומצד שני הולכים ונוצרים קשרים בין צרפת ומדינות ערב, ונשאלת השאלה: האם מצידנו לא צריכה להיות יוזמה לפיחוח ההסברה שלנו באירופה? היחה פעם הצעה בענין זה אלא שהיא לא יצאה לפועל. שמעתי על תכנית מיוחדת אשר הבוא לבלום את ההשפעה הערבית ואשר עכשיו מתחילה להתפתח, האם אמנם יש כוונות בכיון זה?

ראש הממשלה:

בדרך כלל צריך לחשוב שמדינת ישראל צריכה לעמוד על המשמר לא רק במדינה אחת. לישראל יש יחסים גלובליים כמעט, והייתי אומר: ידה בכל ויד כולם בה, חלילה; אני צריך להניח שמשרד החוץ, שהוא הסמונה על כך, או ממשלת ישראל, צריכה להניח, שאנחנו עומדים על המשמר ונראה לחזק בכל מקום לפי מידת הצורך. אני נתקל בעובדה שתמיד נשאלת השאלה ביחס לצרפת דוקא ואינני מבין מדוע, מחר הלא אנחנו עלולים לעמוד בפני אותו כמצב באנגליה למשל או בארץ אחרת, גם אנגליה הולכת ומסחררת עם הערבים ואפשר הלא לשאול גם לגביה אותה שאלה וגם אז תנתן אותה החשובה.

אני רוצה להזכיר כאן שאנחנו רק מדינה אחת והערבים לעומתנו, אם הם מופיעים באיזה שהוא מקום הם מופיעים כ"הריסר השד" ומספרם 13, כמו שנאמר ברוסיה. הם גם מרשים לעצמם כנראה להוציא יותר כסף על ענייני ראוה ועל עניינים כללו שהשואל ציין אותם, ואילו אנחנו אחרי הכל רק מדינה אחת קטנה ואנחנו שמים לב ארבה יותר ליסודות ולכלכלה בריאה. אנחנו שומעים עכשיו שכמה מן הארצות הערביות עומדות על עברי פי פחת וערב פשיטת רגל כלכלית אם מישוה לא יחוש לעזרהן כדי להציל אותן, והמצב הזה מעמיד וקובע לנו גבולות. ...3/

THE SUBJECT

1. INTRODUCTION

THE SUBJECT

2. THE SUBJECT

The subject of this paper is the study of the effects of the various factors which influence the rate of the reaction between the reactants and the products.

3. THE SUBJECT

THE SUBJECT

The subject of this paper is the study of the effects of the various factors which influence the rate of the reaction between the reactants and the products.

THE SUBJECT

The subject of this paper is the study of the effects of the various factors which influence the rate of the reaction between the reactants and the products. The rate of a reaction is defined as the change in concentration of the reactants or products per unit time. The rate of a reaction is affected by several factors, including temperature, concentration, and the presence of a catalyst. The rate of a reaction is also affected by the surface area of the reactants and the frequency of collisions between the reactant molecules.

THE SUBJECT

The subject of this paper is the study of the effects of the various factors which influence the rate of the reaction between the reactants and the products. The rate of a reaction is defined as the change in concentration of the reactants or products per unit time. The rate of a reaction is affected by several factors, including temperature, concentration, and the presence of a catalyst. The rate of a reaction is also affected by the surface area of the reactants and the frequency of collisions between the reactant molecules.

The rate of a reaction is affected by several factors, including temperature, concentration, and the presence of a catalyst. The rate of a reaction is also affected by the surface area of the reactants and the frequency of collisions between the reactant molecules. The rate of a reaction is also affected by the activation energy of the reaction and the orientation of the reactant molecules during collisions.

ראש הממשלה:

אני אומר את הדברים האלה לא כדי להגיד שאנחנו יכולים להתיחס לזה לא ברצינות - הענין הוא רציני והמדינה שמה לזה לב וחשים לזה לב במידת ההכרח והצורך.

אני מבקש לידע ולהודיע שאנחנו מופיעים תמיד אחד מול 13, אנחנו יחידים ואנחנו צריכים להופיע בכל העולם. לנו יש קשרים עם 23 ארצות והערבים מופיעים גם בארצות אמריקה הלטינית שידידותן חשובה לנו מאד. אין ספק שהערבים ינסו לחתור תחתנו בארצות אמריקה ואסיה ודבר זה מסיל עלינו עבודה גדולה מאד לאחר הועידות ולאחר שנציגי המדינות הללו, לפי המנהלים שלהם, אינם עומדים לא בפיתוי ולא בלחץ, אם כי רבים מהם אומרים לנו אחר כך: אל חשימו לב. אבל המצב הזה חובע מאתנו מיד כח אדם ולפעמים גם כח כספי ויש לנו שם שגרירויות וקונסוליות. אפשר לבוא ולהגיד שצריך להגביר את ההסברה ואין ספק שצריך להגביר את ההסברה ומשום כך אמרתי שלנו יש גלובוס שלם. מכל מקום, השאלה היא שאלה ואנחנו עושים מה שניהן לעשות בגבול יכולתנו ובגבול יכולתנו עלינו לעשות ולהגביר.

מר חריש:

אחד ממוקדי ההסברה הערביים מתרכז בדור העתיד והם משקיעים שם כספים עצומים, ונראה כאילו הסטודנטים היהודים בארצות אלה איננו מנוצל דיו.

ראש הממשלה:

זוהי שאלה נכונה ורצינית אבל אני לא אחשוש ואומר כי העגל לא רוצה לינוק. וכבר נאמר: יותר משהעגל רוצה לינוק הפרה רוצה להיניק.

אני שותף לדאגה ולקובלנא על הסטודנטים הישראלים בחו"ל ואני שומע דברים מסוג זה גם מהנציגות היהודית בכל ארצות העולם ונאמר שהסטודנטים שלנו כמעט ואינם רוצים אפילו להתרועע עם היהדות במקומות אלה. אני מניח ומסיק מזה שהם בכלל "נקפאים" אם לא להגיד "נברחים", אבל את זה לא אוכל להוכיח. נדמה לי שהבחורים הישראלים בחו"ל שוכחים שמאחוריהם עומדת ישראל. נאמר פעם שכל הייל נושא בהרמילו את שרביט המפקד, כך כל אדם מישראל הנוסע לחו"ל חייב לשאת על שכמו את הרמיל הדאגות של מצוקת ישראל ודאגות ישראל ~~ההוא~~ הן בקרב הישראליים והן בפגישתם עם אחרים.

אני אציע לשגרירויות שלנו לגייס את הישראלים הללו אם כי לא כל אחד מוכן להופיע בציבור ולנאום, יש אימת הציבור ויש החשש מפני האורות, אבל לו אפשר היה להקים אפילו בעזרה כספית...

מר בר-זוהר:

זה קיים בצורה מצויינת.

Page 101

...and in the ... of the

20

... ..

Page 102

... ..

Page 103

... ..

21

... ..

Page 104

... ..

22

... ..

Page 105

... ..

ראש הממשלה:

לשם אני נוטה לשים את החטא הזה ואת הפשע הזה, על סף ביתם של הסטודנטים הישראליים, ואולי גם בחורים שאינם סטודנטים ואשר נמצאים בחו"ל. אני בעד זה שבענין זה ייעשה.

אומרים שבחו"ל נמצאים 3,000 אנשים צעירים אשר לומדים בצורה זו או אחרת, ואין לי ספק שזה פוטנציאל רציני, ואם לא כולם אפילו חלק מהם, נניח 10%, או רק 150, - עד ששולחים מן הארץ 150 שליחים עוברים שנים מקונגרים לקונגרים ואילו בצורה כזו הם נמצאים שם, אבל יכול להיות שאין להם נכונות נפשית, ואם להעמיק חקור אולי זו תוצאה מן הדורות שלנו, מדרכי החינוך ומדרכי ההתפרקות, מהופעת ההתפרקות שתפסה אותנו לאחר המאמצים של המאבק, הפלמ"ח והמלחמה. אתם אולי יודעים, בחקלאות כאשר זורעים תלחן או אספסת יש קציר ראשון, קציר שני, שלישי ורביעי, והקציר השלישי או הרביעי טוב מהקציר הראשון, ואתם אולי טובים מן השכבה הראשונה - וכפי שאמרתי, היתה התפרקות מערכים, מציונות וכו', ואולי זה קשור עם מה שעבר עלינו בארץ וצריך לעשות הכל כדי להפעיל את הפוטנציאל הזה כל זמן שהוא פוטנציאל בחו"ל, כי יכול להיות שהיינו רוצים לקלוט אותם בארץ או לפחות להבטיח שיחזרו כולם בזמן. אתם יודעים בודאי שגם כאן יש שאלה ודאגה וזה ענין אשר ראוי לטיפול.

מר יפה:

יש ארגון ופעילות די גדולה.

מר אביחי:

ועדו יחיל מגבירה את הפעולה הזו.

ראש הממשלה:

בערביה נאמר: "חכי סוסחי עד שהקציר יצמח".

עכשיו בקונגרס מדובר רבות, והממשלה קיבלה על עצמה מעמסה נוספת וה' יודע שהיא לא יצרלה לשאת אותה, והמעמסה היא אפילו בכסף ולא רק באנשים. אנחנו באנו ואמרנו: בשורה הראשונה אולי נביא אנשים מחו"ל, סטודנטים מחו"ל, כדי להסביר להם את ישראל, חשבנו שמכאן יצאו אנשים לגולה כדי להסביר להם את ישראל. פעם חשבנו שנח"ל יקבל על עצמו לספק לפעולה זו גודוד של אלף איש לשנה אבל אחר כך אמרו לי שזה לא הולך. התעוררו בענין זה ספיקות וחששות, נח"ל זה צבא, ויש הטוענים שאם אנחנו נכחיב לגולה אז צריך יהיה לבטל את ההסתדרות הציונית ואני חושש מזה מפני שלא כל כך מהר מקימים כחובות של מאות אלפי בחי"ם. העבודה שלנו בין יהדות העולם בארצות הרווחה היא לקשור יהודים ויהודיות, בנים ובנות שירצו לבוא חוץ מספר שנים ארצה, לאנחנו מכים על הלבבות כדי שחוך מספר שנים יקום גל של עליה ארצה כי כוחנו כאן חלוי בעוד יהודים, ועוד יהודים יושבים שם.

Page No. 100

... ..

... ..

... ..

Page No. 101

... ..

Page No. 102

... ..

Page No. 103

... ..

... ..

מר שורר:

השאלה שלי היא אקטואלית והיא נובעת מדברייך על הידידות שלנו עם המדינות בעולם. אף על פי שאני חושב שאנחנו צריכים להיות ידידים עם כל המדינות, אני שואל על מדינה אחת בלבד, אני שואל על תורכיה ושאלתי היא: האם אין לראות בקולות ובהדים הנשטעים כיום בתורכיה - אינני יודע אם הם באים מצד הממשלה - סימן לשינוי ערכים כלפי ישראל לטובת הערבים? האם אין לזה קשר לעמדה הניטרלית שנקטה ישראל בסכסוך קפריסין? והאם לאור העובדה שלתורכיה יש גבול משותף עם סוריה, ובעיקר לפי ההלכה שאנחנו פיתחנו והיא: שהמזרח החיכון איננו רק ערבי, ובקשר לזה נעשית על-ידינו מעולה ברוכה בפרס, - לא היה מקום להעדיף את תורכיה ולהתייבב ~~להתייבב~~ לצידה?

ראש הממשלה:

אני מבקש מקודם להוסיף עוד משהו בקשר לשאלתכם הראשונה על יחסי ישראל - צרפת. בחשובתי על שאלה זו אני מבקש להגיד שיש לנו יסוד להאמין לדברי המנהיגות הצרפתית גם בקרב העם וגם בממשלה, כדבר ידידותם לישראל.

אשר לשאלה בקשר לתורכיה: מסופקני אם אני יכול להגיד דבר שאפשר לפרסם אותו, אבל אגיד בכל זאת ואולי משהו ישאר מזה לפרסום: אין שום בטחון, או, אגיד כך: אין לנו יסוד לראות ראייה יותר מדי פסימית את ענין הקשרים שלנו עם תורכיה, ואת זה אני אומר מתוך טעמים פוליטיים.

ועכשיו אני מתקרב לאמת שאי-אפשר להגיד אותה: אין יסוד לחשוב שלו היינו מתייבבים מאחוריהם היה המצב שונה. אנחנו אמרנו: נהיה ניטרלים ובעצם הם כמעט ולא דרשו מאתנו יותר, במידה שאני יודע, וזה גם לא עלה על דעתם מפני שהם יודעים שגם אנחנו מסובכים. לכל מדינה יש משהו שמגיע לאו"ם וחמיד קפריסין מצביעה יד אחת כמו תורכיה ואל נשכח שקפריסין קשורה אלינו מכחינה גיאוגרפית. ושוב אומר: אין בטחון שלו אמרנו: אנחנו נצביע יחד אחכם, היינו רוכשים אותם בכך, ואם זה אותו הענין הרי חמיד 13 חשובים ממדינה אחת, ודומני שבזה עניתי הכל, ובעצם אולי בכך אפשר להצדיק את התורכים, ואם נעשה זאת הלא אנחנו מצדיקים על-ידי כך גם את גרמניה אשר חוזרת ואומרת: אם נקשור אחכם קשרים 13 מדינות יצביעו בעד מי שאנחנו לא רוצים; ואם זה המצב אולי מוטב שלא אענה על השאלה הזו, ואגיד שאנחנו נמשיך בדרך זו ואני סבור שאין לראות את הדברים בצורה כל כך פסימית. ישנם אינטרסים וענינים אשר עושים את ישראל מענינת בשביל תורכיה וה' יעזור.

מר שלו:

אני מציע שנעבור לשאלות כלכלה, הברה ומערך.

12. 1955:

... with the
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

13. 1956:

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

14. 1957:

... ..

אני סבור שזה הנושא שעליו יכולה ליסוב השיחה שלנו הערב.

מר ברעס:

מקורם עוד משהו על תורכיה: לפני חודשים אחדים כשיצא לי להפגש עם אינוני הוא נשבע בשבועות שזו שאלה של חודשים. אני גם יודע - וזה לא לפרסום - שרק בימים האחרונים נאמר לאותו שר החוץ: אל תפתחו.

ראש הממשלה:

בימינו אלה לא רק התורכים אומרים אחד *בטח ואחד בלב, יכול להיות ששכאשר הענין יעלה על סדר היום באו"מ הם חושבים שאולי דבריהם עלינו יהיו להם לעזר, אבל יתכן גם שהם יראו אחר כך שלא כל ה-13 יצביעו אתם ואולי אפילו אף אחד מהן לא תבציע אתם, ומשום כך אני אומר שיש דברים שמוטב להצניע ולא לדבר עליהם.

הוצע ענין המערך עם אחדות העבודה ומסביבו חלה התגודדות רבה ומאבק בתוך המפלגה. לטיעון בעד ונגד המערך ניסו לתח טיעון עקרוני ולכן השאלה * גם היא תהיה שאלה עקרונית: האם לדעתך יש שוני מהותי בגישה לבעיות חברה וכלכלה בתוך מנהיגות המפלגה?

מר ברעס:

קודם כל נורא מחחשק לי לדעת מה אתם חושבים על המערך, לא אעמיד * אחכם במבחן אבל אני רוצה לדעת מה חושב כל אחד מכם על הענין הזה.

ראש הממשלה:

אומר כך: חוששני שישנה איזו שהיא תהיה על הדרך או על הדרכים או על הנתתיבים מה ושת בחוגים שונים במפלגה הגדולה הזו בכל מה שנוגע לענינים החברתיים-סוציאליים של בנין המדינה.

ראש הממשלה:

אני * מנסה ללקט ולברור לי בזהירות רבה כל מלה מפני שזה דבר רציני וחמור, אני אנסה לתקוע * יתדוהי ואולי בכך אקל על עצמי.

בועידתנו האחרונה, כאשר עדיין לא היה ויכוח על המערך, * מצאתי לנכון להגיד שבמשך 16 שנות קיומה של המדינה עכדנו עבודה אדירה והרחבתי על כך את הדיבור, ואולי כדאי שאטנה אתכם לדברים שבדפוס, הארחי אז מה * תהיה מפעלה של הממשלה ומפא"י בתוכה ואנחנו הלא חושבים שהממשלה זה אנחנו, וזה גם נכון מפני שסוף סוף זוהי המפלגה * הקונסטנטית במשך כל השנים, ואנחנו עשינו עבודה אדירה בתקופה של פרץ ומחץ, ובעל כורחנו, אולי לא היה מוצא אחר, הנחנו את הצד הזה של דיוקנה החברתי של ישראל.

BT 1234

the first was that the first target of the first was...

BT 1234

the first was that the first target of the first was... the first was that the first target of the first was...

the first was that the first target of the first was... the first was that the first target of the first was...

BT 1234

the first was that the first target of the first was... the first was that the first target of the first was...

BT 1234

the first was that the first target of the first was... the first was that the first target of the first was...

BT 1234

the first was that the first target of the first was... the first was that the first target of the first was...

the first was that the first target of the first was... the first was that the first target of the first was...

the first was that the first target of the first was... the first was that the first target of the first was... the first was that the first target of the first was...

יש לא לשכוח שהדיוקן החברתי של ישראל נוצר אצלנו עוד בימי עליה שניה, כאשר העליה ארצה הייתה כל כך סלקטיבית בלי החלטות וכאשר עלו ארצה אחד-מכפר ושנים מעיר והרפרזנטנטים היו ברל, שוחט, אהרונוביץ. זו הייתה עליה אשר הביאה אתה אח ~~...~~ מיטב החזון החברתי ומה שלא הביאה היא חצבה מלכה והיא החליטה איזו דמות היא רוצה לתת לישראל.

לאחר המלחמה, כאשר החחיל להגיע אלינו עם ישראל בהמוניו - בעצם התפללנו לכך כביכול באופן אידיאי שבוא יבוא יום כזה, אבל כאשר הוא הגיע היינו במצב כזה ש"יוסף לא הכיר את אחיו", לא הגיעו אלינו טרומפלדור או ברל, אפילו לא החלוץ הפולני, ואפילו לא העליה השלישית, כי אם בא והגיע מה ששרד לנו ועשינו מאמצים גדולים לעשות ולברוא ישראל בצלמו של אותו חזון שחלמנו עליו, אבל זה לא כל כך פשוט. במשך השנים הקימונו 100 - 120 קבוצות, וכמובן אין להשוות ולא אוכל להגיד שחברתיה הקבוצות הללו הן בדמותה של נהלל או בדמותה של נהלל בשנותיה הראשונה, בזמנו של יפה, ולא כאשר בנו של יפה הוא מרדן. אולי לא אשתמש במלה "מרדן" מפני שבחיינו החברתיים רצינו לראות במרדן מישהו שרוצה להגיע לדרגות יותר גבוהות ולא להיפך, ויפה הבן, בין שהוא יודע או איננו יודע, בין שהוא טוען לחופש הפרס כביכול, הוא מושך את התנועה הזו - אני מקוה שהוא לא יצליח בכך - לשאול תחיה, הוא מושך אותה לכך שבינה ובין מושבה קטנה, קולוניה קטנה, לא יהיה כל הבדל.

בועידה שלנו מצאתי לנכון לנסות ולהפנות את הזרקור ל-15 השנים הבאות, נסיתי להפנות את הזרקור לצד החברתי שלנו בעתיד. הנה בא דור שני של אותה עליה, כי באמת, מה אפשר לרצות מיהודי שהגיע אלינו ממרוקו עם עשרה ילדים? למעשה הוא פועל, הוא חלק מעם עובד, אבל מה עם מחשבתו האידיאית?

כשנשאלתי בענין זה על-ידי ראש ממשלת דניה שהוא הברא המפלגה הסוציאליסטית נסיתי להגיד לו שאני מעריך שהמשק הציבורי פלוס משק הפועלים, משק ההסתדרות והעובדים, אנחנו מגיעים אולי ל"פיתחי - פיתחי".

אנחנו דברנו גט על צורה בנין שבנויה לא על ניצול וקראנו לזה סוציאליזם קונסטרוקטיבי, אבל אם זה נכנס למרכאות כמו ציונות אז אותי זה הדאיג וזה מדאיג אותי, והסיעון הזה הוא חיאורטי, אידיאי ומחשבתי וממנו נובע כסוכן הצורך בהרבה מעשה, ומשום כך דברתי על כך בועידה.

שמעתי שטישו אמר שכל זה הוא ~~...~~ "אלטע-זאכן" ואני שומע את זה אצלנו, אבל אני רוצה לטעון שמפא"י היא מפלגת פועלים ציונית סוציאליסטית והיא מחפשת דרכים להגשמה כזו, אבל אני רואה את עצמי כחלוץ העם לעשות הכל כדי להביא אלינו את כל העם הקפיטליסטי ואח הקפיטליסטים הגדולים ביותר שבעולם ולאפשר להם לעשות.

The first part of the report deals with the general situation, and the second part deals with the specific details of the project. The first part is divided into three sections: the first section deals with the general situation, the second section deals with the specific details of the project, and the third section deals with the conclusions of the report.

The second part of the report deals with the specific details of the project. It is divided into three sections: the first section deals with the general situation, the second section deals with the specific details of the project, and the third section deals with the conclusions of the report. The first section deals with the general situation, the second section deals with the specific details of the project, and the third section deals with the conclusions of the report.

The third part of the report deals with the conclusions of the report. It is divided into three sections: the first section deals with the general situation, the second section deals with the specific details of the project, and the third section deals with the conclusions of the report.

The fourth part of the report deals with the conclusions of the report. It is divided into three sections: the first section deals with the general situation, the second section deals with the specific details of the project, and the third section deals with the conclusions of the report.

The fifth part of the report deals with the conclusions of the report. It is divided into three sections: the first section deals with the general situation, the second section deals with the specific details of the project, and the third section deals with the conclusions of the report.

The sixth part of the report deals with the conclusions of the report. It is divided into three sections: the first section deals with the general situation, the second section deals with the specific details of the project, and the third section deals with the conclusions of the report.

The seventh part of the report deals with the conclusions of the report. It is divided into three sections: the first section deals with the general situation, the second section deals with the specific details of the project, and the third section deals with the conclusions of the report.

אני רוצה שנעשה ~~ההחלטות~~ מאמצים לכך כי סוף סוף הכלכלה היא הבסיס "אם אין קמח אין תורה", כך נאמר, ואפשר כמובן להגיד: אם אין תורה אין קמח ומפלגה מצווה גם על תורה.

דיברתי בועידה על אוניברסיטה פועליה, על ביה ברל שיהפך למכון רציני שאנשים יהרגו באורה של תורה, ואני מאמין שצריך להגיע לכך ושנוכל לעשות זאת בפחות כסף.

אנחנו חיים בדור שאם אחת לא משלם אינך יכול לקבל דבר, וחנוכה העבודה ומפלגות הפועלים על פי רוב הן עניות ואין להן כסף.

בנקודה זו אני אומר: מה ושם נשכחה החורה, נשכח החזון ומתערפל, ואם אני ראיתי את חליפת המכתבים של נסיון אגיד: זה מעון ~~החזון~~ חידוק גדול ורענון צעיר.

בזמן האחרון קיימתי שיחות עם אנשים שהם צעירים ממני ושמתחיל מהם משהו; יש מי שחושש שמערך עם אחדות העבודה יחזיר את מפא"י לדברים שעבר עליהם הכלח, לדברים שחדלו להיות ב"מודה", כי מי מדבר עכשיו על סוציאליזם? נדהמתי לשמוע אותם ובקשתי מהם להזמין ~~לשיחה~~ לשיחה נוספת. אבל אם תבקשו ממני שאדביק את החוזה על הוג מסויים כל זמן שהוא לא מדביק אותי, הרי לא אקבל זאת על עצמי, אבל אם אתם שואלים אותי אז אומר: יש פה ושם מהוויים שונים אבל חברים שונים וזה מתפרץ ומתבטא שם ופה, והענין הזה טעון עיון רב והוא מעורר דאגה רבה. ושוב, אזכיר שם ואני עומד על כך שזה לא ייצא מכאן: פעמים רבות נסיתי לדבר על כך עם ב.ג.י כאשר היה ראש ממשלה ואני הייתי חבר בממשלה, ודברתי אחר גמ לבדי וגם בזוגות ופעם הייתי עם זייטא, קיימנו שיחות ואמרנו: החנוכה משועת להינו, להינו רציני ולביסוס רעיוני, אבל לרגל כל מיני צרות ועניינים שונים לא נפתחו השמים. ואני שוב חוזר ואומר: הענין הזה מוזנח אצלנו ואולי מפני שאנחנו מפלגה גדולה, כי מפלגה קטנה יכולה יותר להתפרסם ולקיים עוד סמינריון ועוד סמינריון, ויש לה אולי אנשים אשר יכולים להרביץ לחברים תורה יום יום וברל עשה את זה אצלנו, אבל כיום ברל איננו וחיינו עכשיו גם הם יותר קשים.

ואם אתם רוצים, אגיד על מה עיני יורדה מים, ואין אני אומר את זה לשם המליצה: הייתי בא לאסיפות של צעירים, מקשיב ושואל את עצמי: מה הם אוטורים? מה הרע ועל מה המלחמה, מה המלה החדשה שלהם ולמה הם פוזלים? אלא שלא מצאתי מה שהימשחי, זה איננו.

ראש הממשלה:

אני אומר את הדברים בצורה חיובית: חסרונה החברתי טוציאלי - כדי שלא להשתמש במלה טוציאליסטי - של מפא"י, טעון רענון *** וחיצוק והשקעה כוחות גדולים מפני שהיא מפלגה גדולה ומפלגה המונית, היא מפלגת העם, היא מחברת ב-280 אלף חברים ואנחנו יודעים שחסרה להם אידיאה חזונית וחברתית, אם כי אין לי טענות אליהם ואני מהבדל בהם.

אמרתי שמפא"י שלי היא בעלת חזון חברתי-טוציאליסטי-ציוני, גם אם אומרים או לא אומרים טוציאליסטי, אבל אני הגעתי למסקנה שצריך להשתמש במלה הזו מפני שאחרת היא עלולה להשכח. אני דואג בענין הזה לבני דגניה ב'; אני מזדמן לשם לשיחות ולולא הם היו חיים ומחים שם אינני יודע אם יש להם מטען חברתי חזונית כזה שהם היו מקדשים דבר ומקיימים דברים מאלה שהקימו כאלה שלהם יש דעה במפא"י.

מר ברעט:

האם אתה מטכים לחלוקה שיש הבדל בין גישה ממלכתית לגישה סקטוריאלית? טוענים ומענו שבמשך עשר השנים האחרונות מפא"י, משום שהיא מפלגת השלטון וממונה על עליה, היא יותר ויותר נחנה את דעתה על הצד של מבנה המדינה והרשויות במדינה ואי-אפשר להפריד את זה מענין המערך. ישנה אמירה שבהליכה לכיוון עם אחדות העבודה הגרום להזנחה ענייני המדינה ופניה שמאלה, נגיד אולי, גישה, אוריינטציה, יותר על מהלך מסויים מאשר המדיניות המוצהרת של מפא"י.

ראש הממשלה:

אני יודע שיריבי מפא"י רצו להדביק לה את החו הזה, ואינני מודה שקשר או ליכוד או איחוד עם אחדות העבודה יכול וצריך, או שיש לו טגמה לשנות את דעתנו עד כה. והראיה לדבר? מי לנו כבן-גוריון שהוא טוען לא רק על דבר ליכוד אלא הוא אומר שהוא מוכן ומזומן לאיחוד, שלמעשה אין כל שוני בין המפלגות וצריך לאחד את שלוש המפלגות, כולל *** מפ"ם. סיפרתי במרכז המפלגה שבן-גוריון אמר: אני רוצה לכתוב סכתב למרכז מפא"י שירשה לי להחקל כחבר גם למפלגות הללו כהוכחה שאינן בינינו כל שוני.

אני בשר ודם פשוט ועד כדי כך אינני מגיע, אבל אני יודע שמפא"י תמיד טענה, עוד בימי ברל, וגם בן-גוריון שואל: למה לא מתאחדים? ואני בטוח שאם חכנית המערך לא תבוצע אנחנו נצא לבחירות והסיסמה שלהן תהיה שוב: מדוע אין איחוד? / ובזה יש כח.

1942-1943

All work in 1942-1943 was devoted to the study of the life history of the common carp, *Cyprinus carpio*, in the Great Lakes. The work was done in the laboratory of the University of Michigan, Ann Arbor, Michigan. The work was done in cooperation with the Michigan Department of Conservation, Lansing, Michigan. The work was done in cooperation with the Michigan Department of Conservation, Lansing, Michigan. The work was done in cooperation with the Michigan Department of Conservation, Lansing, Michigan.

1944-1945

In 1944-1945 the work was devoted to the study of the life history of the common carp, *Cyprinus carpio*, in the Great Lakes. The work was done in the laboratory of the University of Michigan, Ann Arbor, Michigan. The work was done in cooperation with the Michigan Department of Conservation, Lansing, Michigan. The work was done in cooperation with the Michigan Department of Conservation, Lansing, Michigan. The work was done in cooperation with the Michigan Department of Conservation, Lansing, Michigan.

1946-1947

In 1946-1947 the work was devoted to the study of the life history of the common carp, *Cyprinus carpio*, in the Great Lakes. The work was done in the laboratory of the University of Michigan, Ann Arbor, Michigan. The work was done in cooperation with the Michigan Department of Conservation, Lansing, Michigan. The work was done in cooperation with the Michigan Department of Conservation, Lansing, Michigan. The work was done in cooperation with the Michigan Department of Conservation, Lansing, Michigan.

1948-1949

In 1948-1949 the work was devoted to the study of the life history of the common carp, *Cyprinus carpio*, in the Great Lakes. The work was done in the laboratory of the University of Michigan, Ann Arbor, Michigan. The work was done in cooperation with the Michigan Department of Conservation, Lansing, Michigan. The work was done in cooperation with the Michigan Department of Conservation, Lansing, Michigan. The work was done in cooperation with the Michigan Department of Conservation, Lansing, Michigan.

תמיד אמרנו שעניני הפועל בארץ ועניני כלל ישראל ועניני כלל המדינה, הם זהים. כשאנחנו אומרים שנחוצה לנו קליטה עליה עד כלות הנשימה ואנחנו מביאים רק קבצנים, הרי זה נחוץ למדינת ישראל. כשאנחנו מדברים על אדמה מולאמת, על אדמה הציבור אז זה טוב למדינת ישראל ולעם ישראל, וכאשר בן גוריון נאבק על הקפת צבא אחיד עשינו זאת מפני שמפא"י אמרה שהצבא צריך להיות נחלת כל העם וכל המפלגות ואי-אפשר להקים צבא של מפא"י וצבא של מפ"ם לחוד. אותו דבר בחינוך, ואם אחדות העבודה מבקשת בעניני חינוך מה שהיא מבקשת הרי אמרתי להם: זה לא. אנחנו פועלי ישראל, ובענין זה מפא"י מספיקה לי, מפלגת פועלי ישראל היא מפלגת פועלים.

אנחנו אומרים, ואני טענתי זאת גם בפני אנשי אחדות העבודה: ~~הם~~ בבחי- הספר היסודיים במדינה יש 25,000 מורים שברובם המכריע הם חברי מפלגות הפועלים, הבה אם כן נעשה ונהפוך אותם לבעלי הכרה של מפלגת פועלים סוציאליסטית והם יקימו לנו עם מן הילדים הללו, עם כפי שאנחנו רוצים בו. וכאן אני הוזר על טענתי: איפה מפא"י על מוריה? איפה אחדות העבודה על מוריה? ואיפה מפ"ם על מוריה? כשהייתי שר האוצר נהגתי להגיד שמפלגה צריכה שיהיו לה חברים על-יד המחרשה, בסנדא ובכל מקום כדי שהם יעבירו את דעותיה והדיה לציבור הגדול והרחב, כי מפלגה גדולה היא תמיד 10% - 20%, ונניח שעכשיו אנחנו מהווים 20% וזה מספר לא קטן, אם אין אנחנו מדברים על מדינה טוטליטרית ששם כל איש צריך פנקס מפלגה; אז, במצב ובמקרה שלנו, המפלגה מחליטה שהמשק יכול להתחזק שכו כולל של 3% ולא יותר, ~~על-שם~~ וחברי מפא"י נאבקים על כך בין הפועלים, כמובן, גם המנהיג והמזכיר צריכים לצאת לאסיפות, אבל אם הם יהיו לבדם הלא יזרקו עליהם עגבניות רקובות. המפלגה טוענת שאי-אפשר לשלם שכר יותר גבוה וטימן לכך עהון "דבר" שהוא נתון בהפסדים עצומים והוא יוצא ב-40,000 אקסטפולרים, ועהון הארץ זה יסוד, אז מה יש פה? אבל נעזוב את זה ונגסה לפנות למקומות אחרים ונראה, אותו מצב קיים בחקלאות, בהעשיה, בחיטרוץ ובכל מקום אחר.

או, אשר להסתדרות: אנחנו לוקחים דברים שהיריבים הדביקו בנו ואנחנו משחמשים בזה לויכוח בפנים.

אנשי אחדות העבודה ניסו לטעון נגדי שהם דואגים להסתדרות ואני השתדלתי להוכיח שזו לא אמת. מה שאני חובע מן ההסתדרות זה יצירת עצמאותה ויכולתה ולו היא הייתה ממלאה 50% מזה היה טוב. אבל רבותי, אין להסתדרות נושאים, אם רוצים לבנות משהו, להקים משק עובדים, משק פועלים, כי עשיית שביחות? זה גם הסתדרות אחרת יכולה לעשות, ובכלל, שביחות היום פורצות ללא אישורה של ההסתדרות.

אבל להסתדרות יש מטרה שהיא רוצה להשיג אותה, היא רוצה להשיג משהו בלתי רגיל, אנחנו הסתדרות לא רגילה של איגוד מקצועי ומפעלים יצרניים יחד ויצירת היוזמים במפעלים הם ישר בידי העובדים, אז יש לנו רכוש חשוב.

במפא"י דיברתי על הקמתנו שאים למשק עובדים, כי סוף סוף במה יכול להתבטא כוחה של מפלגה? האם זה יכול להתבטא רק ברוב? עכרה שנה ולא עשינו בענין זה שום דבר, למעשה צריכה אולי ההסתדרות לעשות אבל לה אין כסף.

אם אנחנו מדברים עכשיו שיחה אידיאולוגית שכלית מה נחוץ ומה צריך אז אני רוצה להגיד שאני לא מכיר את החלוקה הזו של מפלגתיות. אני לא יודע הנועת פועלים שלא העריך דברים ששייכים למדינה, לצבא, לחינוך, מפעלים ציבוריים, שירותי ציבור כמו: אניות, ~~רכבות~~, דואר, טלגרף וכו'.

אחר כך משק הפועלים גם הוא מחלק. בוועידה שאלנו ואמרנו מה היא מפלגה פועלי ישראל? היא רצתה בחקופת בנינה של המדינה, כלכלתה ומשקה, כל מה שאפשר לעשות בעזרת הון ציבורי, לא אגיד כל ההון הציבורי, כי אני ארוץ עם הון ציבורי ליהודי עם כסף והגליל ירוץ אחרי, ואם בקרית שמונה למשל יש חוסר עבודה אז אני אעשה הכל כדי שיבוא לשם משהו שיש לו קצת כסף. ג'ימי לוי בא אלינו עם חלומות ועם אידיאה שהוא ייצר מוצרי טכסטיל הקשורים עם הנצרות, ואני אמרתי אז: יהיה כך, מה איכפת לי? ייצר מה שייצר.

אני מתחיל בוועידת מפא"י האחרונה שהייתי נוכח בה ואני שואל: מפלגה שהיא מנהיגה את העם, מנהיגה את המדינה ונושאה באחריות המרכזית לביצוע המדיניות, בשעה שהיא באה ומציבה אידיאות כאלה, כיצד אידיאות אלה מגיעות לידי ביטוי במדיניות מעשית של הממשלה, אין המדובר בענין זה באחדות העבודה למשל שהיא שותפה היום ובודאי לא באופוזיציה, אבל בשעה שמפא"י אומרת: אני רוצה להת דגש חברתי יותר חזק, אני בעד זה או אני נגד זה, אני שואל: כיצד זה בא לידי ביטוי במדיניות, אולי יגידו לי שיש שזה בא לידי ביטוי בחיסול משכנות העוני וכו', מכל מקום אני אומר כך: לדבר על אידיאות בלי מדיניות מעשית מבוצעת על-ידה זה עלול להעמיד את כל הוועידה כוועידה של חלוקת סיסמאות אשר אנשים הנושאים בהפקידים אינם יכולים להגיד אותם. אם אני או משהו אחר יזרוק סיסמאות זה איננו מחייב אותי, אבל אם אשכול יזרוק סיסמאות הרי זה יחייב אותי.

CONCLUSIONS

The evidence in this case is such that it is clear that the defendant is guilty of the crime charged. The evidence is overwhelming and leaves no doubt in the mind of the jury.

The defendant's conduct was a direct result of his own free will and choice. He acted with intent and knowledge of the consequences of his actions.

The defendant's actions were a direct result of his own free will and choice. He acted with intent and knowledge of the consequences of his actions.

The evidence in this case is such that it is clear that the defendant is guilty of the crime charged. The evidence is overwhelming and leaves no doubt in the mind of the jury.

RECOMMENDATION

The defendant is recommended for a sentence of imprisonment for a term of years, not exceeding the maximum term prescribed by law for the crime charged. The defendant's conduct was a direct result of his own free will and choice. He acted with intent and knowledge of the consequences of his actions.

כאשר מדברים על מפא"י הפונה שמאלה או הולכת יותר לסוציאליזם, הרי אם אני שומע את זה מאשכול אני לא רואה בזה ניגוד, ההיפך, המשך * זהווח בין העם ובין מעמד הפועלים, אבל אם אני קורא מה אומר גלילי, כרמל, או בר-יהודה, הם מדברים לשמוט את דרכו של בן-גוריון. בן-גוריון מייצג דרך ממלכתית שעם נשיאת האחריות הממלכתית והעדפתה על אינטרסים של קבוצות, ואז נשאלת השאלה: מה פירושו של מערך? האם פירושו כמו שאהה מציג אותו או כמו שמציגים אותו גלילי וכרמל.

והענין השלישי קשור בענין המדיניות החלוצית של הממשלה: כאשר מדברים על חלוציות אני שואל: במה מתבטא האופי של החלוציות במיוחד במדיניות של הממשלה. פיתוח הנגב למשל הוא גורם חלוצי ולזה צריך נושאים, אנשים אשר ילכו לנגב, צבא הקבע הוא גורם חלוצי. אנחנו מוכיחים את המדיניות החלוצית של מפא"י מול הדברים שהיא ויחרה עליהם, ונשאלת השאלה: האם אין כאן קבוצות של לחץ מול המדיניות החלוצית של הממשלה?

פיזור אוכלוסיה היחה קריאה חגר ותגרה של בר-יהודה, בר-יהודה טען את זה ואנחנו צחקנו, עכשיו ארט מפועלי ציון מטונה על הקליטה ועל הפיזור ואני אבקש שתראו מה התפזר פה.

זו יכולה להיות מפלגה סוציאליסטית שאיננה עוסקת בפיזור, זהו דבר ממלכתי ממדרגה ראשונה, כי זה קודם כל ענין בטחוני. בן גוריון דיבר על צבא ממלכתי והבע צבא ממלכתי ובשנת 1960 הוא אפילו לא רצה שהמפלגה תטפל בפרשה. * מה אנחנו אמרנו בקשר לטיזור? אנחנו אמרנו שאנחנו מתפזרים מחוץ עצמותנו, עשינו מכסימום לפיזור אוכלוסיה, הגענו עד אילת ושם יש כיום קרוב ל-10,000 הושבים. הגענו עם ישובים חקלאיים למדבר הזה כאשר היה נושא שהיה מוכן לקבל * על עצמו. הגענו למחצבי שלמה עם השקעות * עצומות ועכשיו יש אפילו קצה רווחים, ויסבחה, והלואי ויהיו לנו עוד מאה כאלה, ועין גדי, וים המלח, ועוד ודימונה - אבל כל זה זה ענין ממלכתי אם כי מובן שהמפלגה ואנשיה גם הם נוהנים משהו למיקרוב הזה שצריך לפזר, אבל את המכסימום עושה המדינה.

אבל עלינו לזכור שהיו עליות שנחנו לנו 25% - 30% של מקרים סוציאליים ואם אין מה לעשות במצפה-רמון, אותם אפשר להחזיק רק בחל-אביב ולפתוח למענק עוד קיוסק ועוד קיוסק.

בירב טוען שזרקנו מלים וסיסטאות ועל זה אני רוצה להשיב: כשגים האחרונות הבאתי שני דברים חלוציים "פר-אכסלנס": פיזור אוכלוסיה וישוב הבשור.

Section 1

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

Section 2

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

כאשר יזהר החחיל לדבר ודיבר על צוער אספרטו באחי למרכז עם שתי ההצעות האלה. אבל אם אין היום מיס אין זו אשמתי, אני ידעתי ואמרתי אז: כשיהיו לנו מיס. בלס הכין אותנו על שלושה מיליארד קוב מיס והחברר שיש 1,5, ואז התחלנו לדבר על התפלת מיס, ואני שואל: האם התפלת מיס זה ממלכתי? זה הלוצי? זה מדע? זה מדע וזה עכשיו ב"מודה". אז אין לי טענות למפא"י ולשליחיה במדינה כי זה דבר ממלכתי.

היות ומפא"י היא מפלגה גדולה אז היא רוצה להיות גם המנהיגה בתל-אביב ובחיפה, ולא שמעתי אף פעם אצל צעירים והצעירים ביותר וחנוקות של בית רבן: נעזוב את אלה, הם אינם מעצנים, אנחנו נלבש "עבאיה" ונאכל פתה במדבר; אלא הם אמרו: אנחנו רוצים בתל-אביב, ובלי ירושלים קשה להחזיק מעמד בכנסת, והלא נאמר: העוני הולך אחרי ה"שלימזל", "העוני רודף אחרי ~~העני~~ העני".

אם יש פעילות בחנועה - אז יש פעילות, אז אתה לא יודע בעד מה מצביעים, אולי בגלל תל-אביב, ואז אתה נאבק שיהיה לך רוב ואתה קובע שר כראש עיר שם, וכאשר הוא ראש עיר הוא שואל: האם אתה רוצה כאן מפלה בעוד עשר שנים? כי גם כאשר יהודים בונים מדינה הם בונים גם ערים והם רוצים שיהיה להם פרצוף. כשהייתי שר האוצר התרעמתי על הכניסות היפות שנמיר בנה בכניסה לעיר תל-אביב וזה בשעה שיש שם עדיין ~~סלמס~~ "סלמס".

בועידה שלנו דברתי על כפר סבא וכיניתי אותה בשם "פטי-פריס". אני לא אומר שלכולנו דופק הלב באותו ~~השם~~ נואנס, יש שמפעל כזה הוא רב גורונים, רב פנים ורב שליחויות ולא קשה למצוא סתירות, אבל לבוא בטענות?

בשנת 1917 היה הפועל הצעיר שלא התלהב מרעיון הגדוד, היו שם פצפיסטים ואליעזר יפה היה הדובר שלהם, ואולי ^{היו} ~~היו~~ לכך גם טעמים פוליטיים - היה מי שחשב שתורכיה הנצח. אני זוכר שבמועצה היה ויכוח על ההחלטות ואז דיבר מישהו שעזב את הפועל הצעיר והפך להיות בעל מחסן גדול, הוא רצה להגיד דבר גדול, אבל מתוך התלהבות אמר: אנחנו שהפכנו את המדבר לשממה. והוא שאל אז: האם יגידו לנו ללכת לצבא ולהפקיר את הכל? ומי יודע, אולי האנגלים יפסידו?

אני רוצה להגיד: אנחנו כמעט הפכנו את המדבר לשממה: אנחנו הקמנו 500 כפרים יהודים, 28 ערים עם היהודים מקריית שמונה, מתרשיחה ומצפת, ואם מדברים על עוד מליון יהודים ברור שנלחץ יותר ובנגב אין שיפת מיס, ויש תל-אביב אשר מרימה קולה וטוענת: את תל-אביב אתם עלולים במצב כזה להשאיר עם קצת עשירים ועם ~~מקבלי~~ ~~סיוע~~ סיוע, אם תקחו את הפועלים ותעבירו אותם למרחקים, ואז מי יצביע בעדנו בתל-אביב? איזו עיר תהיה זו?

מר שלו:

אם זה נימוק של * נמיר אז זה נימוק חלש מאד ואני מחפלא עליו, וכי חל-אביב
חחרוקן מפועלים?

ראש הממשלה:

אם אחה * מוציא בית-חרושה מחל-אביב אז הפועלים ילכו עם בית-החרושה או שאתה
מקבל על עצמך להסיע מידי יום את הפועלים למרחקים ואז בית החרושה איננו יכול
להתקיים, אז מה ישאר? זקנים, מקבלי קיצבות ובעלי קיוסקים אלא שלא יהיה להם למי
למכור את הסודה.

האדמה עליה מבוססת חכנית "ל" היתה אדמה פרטית עוד בטרם היות המדינה, ויש
עשרות או מאות יהודים שלכל אחד מהם יש חתיכת קרקע במקום, ומה עושה הקב"ה
אחר כך על-ידי שליחותו של דיין שהייתי אמו בעד זה? אמרנו: נקים את מודיעין,
ואני בהתחלה נאחזתי כזה, אבל ידוע שזו לא עיר ולא פיזור אוכלוסיה, זה באותו
הסקטור של חל-אביב. ואחן עוד דוגמאות, ולא חלילה לשם טענה: לפני חודשים אחדים
דיברנו במשרד עם פרס על מפעלים גדולים שצריכים להעסיק 1,500 - 2,000 איש, אני
טענתי שצריך ללכת לנצרה, אלא שאחרי הפצרות ושיכנועים נכנעתי. אלה הם מפעלים
אולטרא-מודרניים שצריכים להעסיק מהנדסים מעולים וכוחות מקצועיים ממדרבה ראשונה,
ואין לי מטרה שתוכל לפקח שהמהנדסים יגורו במקום שם ימצאו המפעלים. בחל-אביב
* יש תיאטרון, יש קולנוע, ויש סטרפ-סיז, ואח כל אלה עדיין אין בנצרה, וכדי
שיהיה לנו רוב בנצרה ספיר עשה שם מעשים גדולים, ובענין המפעלים והקמתם היה
לנו ויכוח והדרישה הייתה להקים רק בחל-אביב ובסביבתה, ובקושי עלה בידי לבקש
שאוילי משהו יקום - אם כי זה איננו מספק אותי - באשדוד. כאשר נעשה ההסכם עם
בן-עמי היו שם רק חולות והיום זו עיר בת 100,000 תושבים ובין אשקלון ואשדוד
יש 50,000 תושבים, אבל בכל זאת זה * כבר לא חל-אביב.

למה אני מספר את זה? כדי שתדעו שישנה מציאות, מדובר כאן על מפעלים ממלכתיים
ובכל זאת כאשר יושבים ומחוככים זה לא * הולך אחרת. כשארגמן רצה להקים את
המפעל שלו במודיעין בקשנו ממנו שילך לפחות ליבנה, יבנה ואשדוד זה כמעט אותו
הדבר, אם כי זה לא הכרך הגדול אבל יכול להיות שלמרות הכל מצצה אחת תהרום את
הכל; כאשר אנחנו מדברים על פיזור אנחנו מדברים על השטחים שמדרום לגדרה, אבל
כאשר מגיעים למעשה מחברר שישנן פרובלמות גדולות ורציניות של מחיר החובלה,
נמל וכו'.

1945

... in 1945 ...

1946

... 1946 ...

... 1947 ...

... 1948 ...

אני אומר: משהו נעשה ואני מעריך שבחלק מההוצאות הדרומי של הארץ עד אילת
 180,000 - 200,000 נפש, ואם אנחנו מדברים על אוכלוסיה של שני מליון הרי זה
 10%, וזה בכל-זאת מדבר. אז אני לא יודע לאיזו קטיגוריה שייכת התביעה שלו,
 זה לא שייך למערך. אני אביא לך התייגה של בר-יהודה לא להכנס לחל אביב, ניהן
 לו לבצע ואם הוא לא יוכל הרי יהודים יעזבו.

החלטנו בדימונה, ואני זוכר איך החלטנו להקים את דימונה. כאשר הייתי
 שר האוצר ערכתי סיור של שלושה ימים בנגב ועברתי אז את דימונה וראיתי במקום
 את מאה או מאהיים הבתים הראשונים, אבק, יובש, הרבה, צחיחות, ועוסקים בבנין
 השבילים בין הבתים, כאילו יש שם גשמים רבים, אבל צריך היה במשהו להעסיק את
 האנשים, חשבתי שנשמתי פורחת. באחי אז להל-אביב, נגשתי אל שנקר ואמרתי לו:
 חסגור את בית-החרושה שלך במקום שהוא עומד לחקים בית-חרושה בדימונה; ועברו
 שלוש שנים עד שמצאנו מישהו שיקים שם משהו והיום יש בדימונה 15,000 - 20,000
 נפש, ולזה אני קורא מיזור. אני אוכל עכשיו זיהים ממטעי דימונה, יוסף
 וייץ הביא דן מיוחד של זיהים ממרוקו- חמשה עצים על דונם אבל אלה הם
 זיהים נפלאים.

ולשאלה ולדברים של מר בירב אני אומר: נסה! נחוצה לזה גישה חלוצית וועידה
 לא יכולה יותר מאשר להגיד ולהכריז.

כאשר בן-גוריון פנה לבני נהלל ללכת לישובים זה היה דבר יפה אבל אני
 שבעתי מירורים מזה מפני שהם חשבו שצריך לעשות קומי של נהלל עם הבתים והעוטר
 של נהלל, הם היו במקומות שהיו במשך שנה - שנחיים ועזבו. אם מפלגה היא יותר
 טריה ויותר רעננה אולי היא יכולה להקים נושאים ולגזור על חברים שלה להחישב
 שם ויש מקומות שזה לא קרבן גדול, ואני שואל: איך יהודים חיים ב-500 כפרים
 שבכל אחד מהם יש 50 - 60 משפחות? ובעיירה של 50,000 - 60,000 בוכים עליך,
 אבל זה לא שייך לענין המערך.

כל כוחה של ועידה שהיא צריכה להחליט על משהו, איך היה פעם כיבוש
 העבודה?

דובר כאן על כך שמפ"י הולכת להיות יותר שמאלית, יותר סוציאליסטית,
 ובענין זה נשמע טון של פחד וחשש, אבל לו הרגתם אותי הרוג, לו תכחשו אותי
 במכחש לא השמעו ממני דבר כזה, אני לא חושב שאחדות העבודה מקדשת לי או לנו
 איזה שהוא דבר.

...the ... of ... and ...

ראש הממשלה:

אני יודע שיש אנשים שאומרים: למה לשמוע ממך, אני שומה מה שגלילי אומר; אבל חברים זה לא כך, גם גלילי צריך להסביר לחבריו ויש מי שמחנגד ביניהם, ואט אתה מחנגד למערך הרי זה לא מאותם הטעמים ששבנקיין מחנגד לו, שבנקיין הוא פרסונה-גרסה, ויש רבינוביץ שהוא שמאל שבשמאל, או לויטה שהוא לא באחדות העבודה. אז אני רוצה להמתיק את הדבר: בר-יהודה הוא יהודי לא קל וגם הוא דיבר עם בשן והיה דיבור אחר, ועוד אני רוצה להגיד: ביום יום ראשון שאתה שאחרי שבת שבא אחרי אותו יום שישי שהיה בו הראיון עם גלילי, יצא "למרחב" וניסח להצטיק.

ובכלל, פה לא מדברים על איחוד אלא על רשימה אחת לקראת הבחירות, אני מבין שידברו על מצע.

מר שורר:

עוד לא יודעים מה יהיה המצע.

ראש הממשלה:

אז למה אתה נגד מערך?

מר שורר:

ואחה, שאינך יודע מה יהיה המצע איך אחה יכול להיות בעד מערך?

ראש הממשלה:

אחה לא יכול להגיד שאחה לא יודע.

שנה שלמה דיברו בענין זה ונאחזו במאמר הארוך והרחב של ~~הממשלה~~ בן-אהרון, שם יש אוטופיה סוציאליסטית שאני לא אקבל אותה, ואתם מררתם את החיים בישיבות המזכירות וטענתם נגדנו: מדוע אתם ~~ה~~ "חאפט" כבקורה בסרס קיץ. ואני אמרתי: ~~אל~~ חחפזו, חכו, אחדות העבודה עדיין לא הולכת לזה ולא נעשה את זה מעל ראשם ויש שם מי שאינם רוצים בזה.

והיו תריסר ישיבות של המפלגה, והיתה ועדה שמונה וישב שם כל מי שרצה, ובמשך ימים, ערבים ולילות התקיימו ישיבות עם אחדות העבודה בשאלות ובתשובות, ואף פעם לא שמעתי שמישהו ביקש ואמר: תעלו על הנייר, סוף סוף הולכים למרכז.

משה דיין אמר בנוגע לבחירות איזוריות: אני לא יודע על איזו עגלה זה יעלה.

כשהיה המו"מ עם מפ"ם בקשר להצטרפותה לקואליציה - כי זה היה הנאי ראשון בשביל אחדות העבודה - היה זמן שגלילי ואני האמנו שהענין ~~ש~~ אתם עשוי, אלא שאחר כך הם באו שוב ורצו עוד והביאו דרישות נוספות ~~ש~~ ואני בעיקרון לא רציחי בהן. ופעם ביום ששי חזן עם ברזילי ~~ש~~ וארזי באו לישיבה ודרשו "בנקאעלך" - חיקים) ואמרתי: אני את זה אמשך מפני שאני מאמין שיהיה איחוד. ורבותי, אני רוצה להגיד: אינני יודע מה אומרים גויים במדינה זו או אחרת: האם אפשר להאמין לישראל?

THE SUBJECT

was that the subject had been in the city, but that he had not been seen.
The subject had been in the city, but that he had not been seen.
The subject had been in the city, but that he had not been seen.
The subject had been in the city, but that he had not been seen.
The subject had been in the city, but that he had not been seen.
The subject had been in the city, but that he had not been seen.
The subject had been in the city, but that he had not been seen.
The subject had been in the city, but that he had not been seen.

... that he had been in the city, but that he had not been seen.

THE SUBJECT

... that he had been in the city, but that he had not been seen.

THE SUBJECT

... that he had been in the city, but that he had not been seen.

THE SUBJECT

... that he had been in the city, but that he had not been seen.

THE SUBJECT

... that he had been in the city, but that he had not been seen.

... that he had been in the city, but that he had not been seen.

... that he had been in the city, but that he had not been seen.

... that he had been in the city, but that he had not been seen.

... that he had been in the city, but that he had not been seen.

אפשר לרמות מישהו פעם אחת אבל אי-אפשר לרמות את כולם ותמיד וצריך להזהר.

בעת הטו"ם עם מפ"ם משה עשה ג'סטה ואמר: נמסור להם את הנהלת הקרקעות, הם חושבים שהם שומרים על הענין של הלאמת הקרקע ומפא"י איננה נאמנה בענין זה, אז בבקשה, יקבלו לניהולם את העסק הזה. ואמנם, הסכמנו לתת להם את זה בחוספת תיק.

אלמוגי בדבריו היה נאחז בענין הזה של שתי סיעות אבל הוא לא דיבר על מצע או על הוכן. אני השתדלתי לשתף בבירורים יותר ויותר אנשים * וכאשר דובר על עניני ההסתדרות אמרתי: על זה צריכה להתקיים פגישה עם משל ובקר, לענין החינוך הזמנו את זיימא, וכו'. מהמושבים הזמנו את עוזי ומהקבוצות את סנטה, אמילו נצר השתתף בשיחות. כאן אני רוצה להגיד: לו בן-גוריון היה קורא לי לפני 18 חודש, לפני שהוא עזב אותי "נאעבך אלייען" והיה אומר לי: עזוב את זה, לא הייתי נכנס לויכוח. אבל לאחר שהחזכנו, עמלנו ואכלנו את עצמנו במשך שנתיים או שנה וחצי בא וזורק שהכל רמיה, תרסית, הונאה, זה כבר יותר מדי, אי-אפשר להפשיט אחרים ערומים ולהעמיד אותם על פרשת דרכים. רבים והרבה שעות עסקנו בזה ופחאט הוא בא וטוען: מערך, שמערך, מה אתה מציע? וזה בשעה שבן-גוריון ישב במזכירות פעמים אחדות, והיות והתורה היא לא בשמים אז גם התורה הזו היא לא בשמים ואז אמרתי מה שאמרתי.

אני לא בעד חוספת יוקר, אבל מפא"י נאבקה בענין חוספת יוקר ועל מעריף

מקצועי, והאם מפא"י תבוא ותגיד שהיא חתן לפועלים פחות?

אני אומר: כאשר נפרדים אז אחדות העבודה חדרוש תמיד שיותר אבל אם נהיה יחד הם אולי ידרשו יותר פעם או פעמיים אבל אחר כך הם יתחילו לשאול את עצמם. בעניני החינוך ועל זרמים בחינוך לא אחבייש להגיד לא. על בחירות איזוריות אמרנו שבענין זה יהיה נוסח בו ייאמר שבענין זה שתי המפלגות חלוקות בדעתן ולשתי המפלגות מותר לרכוש לבבות לדעתן מהי השיטה הטובה למדינת ישראל, ולפני חום הקדנציה שתי המפלגות תקמנה ועדה לבדיקת הענין הזה, ונדמה לי שגם בן-גוריון ויחר על חלומו המקורי בענין זה. אין ספק שזה אסון שיש בארץ 23 מפלגות. ממני איש לא שמע דבר בענין שינוי שיטה הבחירות, אבל דופני שמה שבן-גוריון רוצה הוא בעצמו הגיע למסקנה שזה לא ניתן לביצוע, אי-אפשר לעשות חלוקה ל-120 איזורים.

האם הענין הזה יידון בוועידה? האם בוועידה יעלה הכל על הכתב? האם עד לוועידה יועלה הכל על הכתב?

כשברקח יחזור אני רוצה להציע לו שנשלח את זה לצירי הוועידה או לסניפים, זה הכל אבני גזית עדיין אבל זה הולך ומקבל צורה.

THE SUBJECT

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

THE SUBJECT

... ..

THE SUBJECT

... ..

מר שלו:

אותי מענינה קודם כל המדינה, אחרי זה מפא"י ואחר כך אחדות העבודה. אני דואג לתהליך של המשבר הכלכלי שאולי אנחנו נמצאים בתוכו או שאנחנו מתקדם מתקדמים לקראתו. אני חומך בך ובספיר בענין עמדתכם בקשר לחוספת היוקר ובדרישתכם לבטל את האוטוטמטיות בענין זה. במזכירות מפא"י החלט על בוררות מוסכמת ולפי מיטב ידיעתי אחדות העבודה היא נגד הסדר זה. טענתי היא שהמערך עלול לחזק את הכוחות אשר עלולים להביא אותנו למשבר כלכלי.

וענין אחר: בזמנו אמרת שיש צורך בשר למדע והנה נולד לנו שר לתיירות במקום שר למדע, ואני שואל: האם יהיה מוסד עליון בדרג של שר לעניני מדע? לדעתי המערך יחזק את הכוחות השמרניים ואני חרד למדינה עקב זה.

ראש הממשלה:

קודם כל הייתי מציע שגזר מלכנות את הענין של חוספת יוקר וחוספת שר ולקשור את אלה עם המושג "שמרנות", כי אני חדל להבין על מה אתם מדברים. אני חושש שבמידה שהחוגים הם יותר מתקדמים הם ~~הם~~ טוענים שצריך להחיל לאנשים עובדים שר יותר טוב ולא להיפך, אבל כשאני שר אוצר אני חובע משהו אחר.

אשר לעצם הענין: השנה היה בארץ שטפון של שביתות ואני אמרתי שנראה לי שבשירותי המדינה צריך למצוא דרך של בוררות ולא שביתות, ואני הייתי טפס ~~לפני~~ להגיד שבן-גוריון דיבר על זה בממשלה ואז קפצתי גם אני לזה וגם גולדה וזיימא, אבל כאשר אמרתי אני מה שאמרתי אז האריה מסדה בוקר שאג מסברו והרביץ לי מכתב בעחונות בלשון של "לא היה ולא נברא!"

אבל רבותי, האם אנחנו עוסקים בדרך-קישוטיות כאשר כל מפא"י היא נגד הצעה בדבר חוספת יוקר? מפא"י נגד, שליחיה בהסתדרות נגד, והנה, הצלחתי להשפיע עליהם והוקמה בוררות אבל הם מכרו את עצמם ואותי מפני שהשנה הייתה שנה של קטסטרופה. מה פירוש להלחם? וזה בשעה שהמפלגה נגד זה מפני שהיא לא רוצה להופיע לפני ציבור העובדים והפועלים ולהגיד את הדברים לפועלים. יש בממשלה כמה שרים של מפא"י, והאם מישוהו מהם שם נפשו בכפו לצאת לאסיפות פועלים ולהסביר להם את הדברים ולטעון לכך? אבל יחד עם זה אני עדיין לא החיאשתי מזה כי מה שלא עושה השכל עושה הזמן ואני מוכן להגיד שכאשר יגיע הזמן לא המערך יפריע.

10/1/51

On 10/1/51, the following information was received from the ...
The ... of the ...
The ... of the ...
The ... of the ...

10/1/51

The ... of the ...
The ... of the ...
The ... of the ...

The ... of the ...
The ... of the ...
The ... of the ...

The ... of the ...
The ... of the ...
The ... of the ...

אתם מכירים את בר-יהודה, והנה הוא היה הראשון שבא להגיד לממשלה שכאשר שובתים ללא הסכמת ההסתדרות אסור לתת לזה את השם שביתה, ואני לא שמעתי את זה מבקר, ובר-יהודה טען שאין לשלם בעד שביתה כזו, כי מה זה? האם יש ההסתדרות או שאין ההסתדרות?

יש מישהו שטוען מצד הימין שמערך כאילו יכחיד את הקפיטליסטים וכאשר הליברלים טוענים את זה אני שואל אותם: אתם רוצים להגיד לי שעל אותו מצע עם אחדות העבודה לא תסכימו להכנס לממשלה? הלא כן תכנסו; ועכשיו הם מחפשים משהו לטעון. אני מציע לכם לא לפחד מזה, אני מקבל על עצמי להביא ארצה קפיטליסטים במליונים ולהסביר, אבל, יכול להיות שעכשיו נעשה יותר סלקציה ולא ניתן את אותם התנאים ואותן ההקלות שנתנו לפני 15 שנה, אז היינו מוכנים לתת 150% כדי שמישהו יקים בית-הרושת בדימונה או בקריה שמונה, ועכשיו יהיו תנאים אחרים.

יש כאלה שטוענים שעל-ידי מערך יבולע לדח, ועל זה אני רוצה להגיד: בזמן הויכוח על האניה "שלום" שמעתי מאיש מרכזי באחדות העבודה שאמר לי: אשכול, שוויה, שוויה, הם צודקים, על פי הסטטוס קוו שחחומים עליו מימון המנוח ויבדל לחיים בן-גוריון, ועל פי מה שאנחנו נוהגים בצבא שבן-גוריון היה אחראי לו, ככל המשבחים, נמצא שהם צודקים. צי"ם היא כולה של הממשלה וזה נכס, זה ענין ממלכתי ואחראי על עצמך שיהיה שם ~~שם~~ כשר. ובקונגרס הציוני המקיים עכשיו בירושלים, באיזו דרך ארץ דיבר חזן, הוא היה בחו"ל וכנראה שהוא ראה מאיזה שכבות יכולים לבוא יהודים, נכון, הוא בודאי יתבע חוסר כפיה. נדמה לי שכל הפחדים הללו הם בשביל הענוגות, מפני שאם הם נכונים, כיצד אפשר לדרוש איחוד של ~~ה~~ מפלגות הפועלים?

ברל אמר: הפירוד הופך להיות חי נושא את עצמו. זה כמו ואדי וערוצים קטנים בו והנה עובר ערבי במחרשה, במסמר, בחסור ובפרה, עושה הלם, ואחר כך יורד גשם ראשון ומתחיל לסחוף ולסחוף עד שנוצר הואדי. בסביבות רוחמה אפשר לראות את איך הגשמים אוכלים את האדמה.

הפירוד הופך להיות חי נושא את עצמו, ופעם מתפוצצים על דבר אידיאולוגי, אבל מכיון שכך "ויצמח פורקנה", או בלי "ויצמח פורקנה", ומתפלגים, מתחלקים ומתפוצצים ואני מאמין וחושב שישנה עכשיו הזדמנות לגלגל סיבוב, ואם זה הולך אחורנית אפשר להחזיר את זה.

Case No. 1000

The undersigned certifies that the above named party is the owner of the property described in the foregoing and that the same is being offered for sale at public auction on the date and at the place hereinabove stated.

The undersigned further certifies that the above named party is the owner of the property described in the foregoing and that the same is being offered for sale at public auction on the date and at the place hereinabove stated.

The undersigned further certifies that the above named party is the owner of the property described in the foregoing and that the same is being offered for sale at public auction on the date and at the place hereinabove stated.

The undersigned further certifies that the above named party is the owner of the property described in the foregoing and that the same is being offered for sale at public auction on the date and at the place hereinabove stated.

The undersigned further certifies that the above named party is the owner of the property described in the foregoing and that the same is being offered for sale at public auction on the date and at the place hereinabove stated.

The undersigned further certifies that the above named party is the owner of the property described in the foregoing and that the same is being offered for sale at public auction on the date and at the place hereinabove stated.

ראש הממשלה:

מהו שנתיים של עבודה בממשלה אתם נוכחתי לדעת ש"ותחסרו מעט מאד". נכון, יש להם כאלה וכאלה, וגם לנו יש כאלה וכאלה, יש להם שמונה צירים בכנסת ואני יכול להצביע בפניכם על שמונה טיפוסים כאלה בדיוק במפא"י, מגילי ועד ביבי.

הדברים שנאמרו כאן בענין היירות ומדע הם לצערי דמגוגיה, כך מדברים בכנסת.

התיירות הפכה להיות ענף רציני וחשוב שאין לו מה לעשות דוקא במשרד ראש הממשלה. אני אינני מתאונן על העבר בענין זה, בהתחלה זו היתה אולי דו-קישוטיות, אבל היום זה דבר רציני בהיקף של 40 - 50 מליון ל"י לשנה והוא טעון הרחבה.

אשר למדע: הייתי שמה לו ~~פאיינו~~ יודעים מה אנחנו רוצים בשטח זה, מה זה מדע? איך עושים את זה לבנין הארץ? והענין הזה איננו תלוי בכך אם יהיה שר או לא יהיה שר לעניני מדע, יכול להיות שאמרת דבר בטרם עת. יש רבים אשר אומרים שלא צריך למהר ולמנות שר מיוחד, אבל אני מאמין שצריך לעשות יותר, אני יודע שצריך לעשות יותר משאנחנו עושים, אבל זה גם ענין של כסף. דימונה זה מדע או לא מדע? - זה מדע. ים המלח זה מדע או לא? בבאר שבע יש כיום 1,200 אקדמים וזה מדע או לא מדע?

אקדמים, באיזה תחומים?

מר ברשוהר:

אני לא יודע איפה מונה עמידה של ישראל בשטחים הרבים, אם בים המלח, בטכנולוגיה או באמנויות אחרות יותר הומניסטיות, או אפילו במדע הרפואה או בגילוי תרופה למחלת הסרטן, חארו לעצמכם שאנחנו היינו מגיעים לזה, או בהשכלה ובחינוך הומניטרי. בבאר שבע יש כיום מאות מהנדסים. ואם על באר שבע אנחנו מדברים אספר כאן שאנשי האוניברסיטה העמידה לקום בבאר שבע באו לבקש רשות להתבסס על המעבדות של דימונה וקיבלו על כך תשובה חיובית, ואוחו דבר ים המלח ומסתבר שכך כל דבר.

ראש הממשלה:

אנשי מדע מקבלים תנאים יותר טובים ומשכורת יותר טובה ואולי אפשר להגיד שיש שנים או שלושה סוגים שצריך להרשות ולתת להם אלא שאני חושש שאז זה יעבור את כל האקדמים וזה יפול בין שיהיה שר מדע ובין שלא ואנחנו נהרס, ויש שביחות ואני חייב לחשוב וחושב שמרבה מפלגות מרבה שביחות ומרבה דאגות, וכל מפלגה פחות כן יוטב. מוטב לי להדבר בשלוש מפלגות ובמקום 3% להגיע להוספת של 6%.

Page Number:

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

Page Number:

... ..

Page Number:

... ..

... ..

ראש הממשלה:

אלמוגי אחראי עכשיו לדשנים והיה זמן שהוא היה שר ללא תיק וכל העוונות ידעו וכתוב שלו מסרו לו את הארגון ואת האדמיניסטרציה במשק הציבורי הוא היה עושה קימוצים ואין חשש שמישהו ישאר ללא עבודה; והנה, עכשיו הוא שר וחברת דשנים שייכת לו ובאחי ואמרחי לו: גדלן, הלא אמרת, ויש יסוד לחשוב שיש מקום רציני לריאורגניזציה בכית-החרושת הזה שהוא אוכל אותנו בכל פה, במליונים. אבל, מטהבר שהענינים מסובכים, החיים מסובכים, ולמפלגה אין דרך אחרת והיא מוכרחה להגיד: במשך הזמן יהיו בישראל פחות שבתות או שיהיה סידור כזה שלפחות במנגנון הממשלתי ייקבע שאין שובחים סתם כך, זה יארך זמן וזה תלוי הרבה לו לפחות אנשי מפא"י ~~ה~~ בחוץ המנגנון הממשלתי היו עושים מה שהמפלגה מחליטה.

אתם יודעים שהמורים, בראשותו של שלום לויך, שמחים להודיע שאין לנו רוב בקרב המורים, אם כן, שואל שלום לויך: מה אני יכול לעשות? אני רוצה להביד שיש לי לפעמים חשש וחדש שהם עושים דבר כדי שלא יהיה רוב למפא"י, כי אז מפא"י עלולה להתווכח עם המורים ולעשות סקנדלים.

בעניני המדע, אני לא יודע איך מקימים את הענין, אני מכיר איש בחיפה שהייתי הולך אליו ברגל כדי שילך לענין הזה.

מר בר-זוהר:

אני מבקש להעיר כי לצעירי המפלגה, אני מדבר על צעירים בגיל ממש, על הדור אשר התבגר אחרי מלחמת השחרור ואחרי קבלת העצמאות, לא ניתן למעשה חינוך חנוכתי יסודי, משום שאי-אפשר היה לתת לו את החינוך שניתן לפני הקמת המדינה ואשר התרכז בכמה יסודות. לעומת זה, אותם הדברים שניתנו והרעיונות הקודמים עמדו/מול ^{בספירה} מחדלים שהיו בעיקר בהסתדרות, ביורוקרטיה מול הזון חברתי. יש סתירה בין החזון והמציאות. ההסתדרות והמפלגה כפי שהן בנויות עמדו בספירה לחזון יפה, ושאלתי היא: מה אתה כראש ממשלה חושב שאפשר וצריך לעשות לשינויה הארגוני והאידיאולוגי של המפלגה.

ראש הממשלה:

אני רוצה שיחה רק על המערך.

מר שורר:

צריך לפרסם מקודם את המצע.

ראש הממשלה:

אני מבקש להביד כמה דברים שאינם לרישום.

1937-1938

... ..

...

...

1938-1939

...

1939-1940

...

1940

...

1941-1942

...

ראש הממשלה:

אני יודע שפועלת כבר דמגוגיה אצלנו. כל אדם נולד עם קרחת, אבל יש מי שיש לו קרחת עם שערות ויש מי שיש לו קרחת בלי שערות. כולנו מתבלטים בוויכוח, לא כל מלה שקולה.

מתהלכות בארץ שמועות כאילו הותיקם, זיימא, גולדה, אשכול וספיר, רוצים להחפטר ממישהו במפא"י והם עושים זאת ~~הם~~ בעזרתו של סוס טרויאני, ופעם אני שומע מדברים על כך שפרס יעוף מן הבסחון ומישהו אחר ממשרד אחר, כאילו הכל מסודר ומחולק. אם אני אגיד עכשיו מה שאגיד אולי זה עלול לחזק את החששות והחשדות הללו, אבל אספר כי בהתחלה אנשי אחדות העבודה לא רצו לדבר גם על ההסתדרות ואנחנו הצגנו את ההסתדרות כאולטימטום ואמרנו: נצלם את המצב כמו שהוא, יש לכם שני שרים בממשלה, גם להבא יהיו שני שרים שלכם בממשלה, הוא הדין בהסתדרות. כאשר נגיע לאיחוד אני יודע איזה קלפים עלולים להטריף? מי ימות ומי יחיה? אבל עכשיו לא מדובר על איחוד, אעכשיו מדובר על מערך.

אני יודע שבמשך השנים נוצרו יחסים לא טובים בין אחדים משני הצדדים, אבל מה יהיה אם אני הושב שאנחנו לא יכולים להרים לבדנו את הענין של חינוך העם הזה, ואת זה אמרתי לא רק בעת השיחות על המערך. פעם אמרתי את זה בעת ויכוח בכתב עם ליבנה ופעם בחשובתי ליערי. אמרתי: חתיכת הגומי שהיתה לנו אנחנו מותחים אותה כדי להקים 500 ישובים ודברים רבים אחרים.

מישהו מכט אמר שההסתדרות נמצאה במצב של ירידה, וזה נכון. בן-גוריון היה מזכירה של ההסתדרות כאשר היא היתה קטנטונת, ובן-צבי המנוח היה מזכירה, ואהרונוביץ, וטבנקין, וראשית השומר הצעיר, ואחר כך היה ארלוזורוב, רמז וגולדה, אלא שלצערי אנחנו לא עולים בכוחות, העליה השלישית לא הביאה אתה כוחות וההיקף הוא גדול ועצום.

מר ברעם:

יתכן ~~ה~~ שחלוקת הכוחות איננה נכונה.

מר בר-זוהר:

יש כוחות צעירים לא מוכרים.

ראש הממשלה:

לדעתי יש מקום וזה לא יספיק, הכוחות לא יספיקו. מה היא חברת העובדים אשר רצתה להיות פרוטופים של משק עובדים סוציאלי. אבקש ממכם לקרוא את חוברת "ניר" שכתב ברל ותראו מה ~~היא~~ רצינו לראות בחברת העובדים. אני לא אדבר על ועדי פועלים ומועצות פועלים שגט להם נחוצה אינטליגנציה, אז בשביל זה, חברי היקרים, צריך להגיע לוועדי פועלים ולמועצות פועלים, מחוכן העבודה, וזה נחוץ מאד למפא"י.

Page 10

of the

... ..

... ..

... ..

Page 11

... ..

Page 12

... ..

Page 13

... ..

... ..

חקו למשל לדוגמה את חברת העובדים, אין לחברת העובדים הנהגה. אני פעם אמרתי לבן-אהרון: האם אתם יודעים רק לבקר? תעשו איחוד, ליהודי כמוך הייתי מציע לתת את הנושא; בן אהרון הוא צעיר ממני, הוא נמרץ ולפעמים אפילו קצת נחפז, אבל זה לא חשוב. לי יש פילוסופיה בענין זה: מנין אתה יודע אם הוא יצליח או לא יצליח? זה כמו שזורקים מישהו לים, אם הוא שוחה - טוב, אם הוא לא שוחה, גם טוב.

או צור למשל, הוא לא איש פיקח מאד אבל מלא בקורות, אז אדרבא, יעשה בבקשה. או גד יעקבי - הוא יודע הכל - אז קח ועשה. עם גד יעקבי החווכחתי ועם דייך החווכחתי, אני טענתי לפני שנהיים עוד שיש יותר מדי הלב בארץ וזה שוחה מים, טענתי על האגסים והתפוחים, אמרתי שאפשר לייבא אותם ואז האינדקס ירד אבל לא ראיתי שהם ביצעו את הדברים.

אני לא הייתי מוסר דוקא לבן-אהרון את חברת העובדים, סוף סוף אני מפא"ייניק, אבל חשבתי לעצמי: אקח את בן-אהרון וארכיב לו את הכס פדגוגיה ב' מפני שאני לא רוצה למסור להם את המבצרים, אבל בעצם, מה למעשה אני מוסר שם, מה אני מפחד? כיום זה בלאו הכי בירידה גמורה.

או למשל בנק הפועלים: וכי אתם חושבים שאני מואשר משבעה או שמונה דרקטורים שיש שם?

אבל חברים יקרים, מסורים ונאמנים, יש הרכה דברים אשר טעונים בדיקה, טעונים בדק בית, ובשבילי המערך אחד האמצעים לכך.

אשר להערה בדבר צעירים שאין נוהגים להם מה שהם יכולים לשאת, אני רוצה להגיד: בצבא זה לא חכמה, בצבא לוקחים צעירים ועושים מהם קרפורלים, והרמטכל"ים שלנו כולם צעירים. לבן-גוריון היה סגן שר לעניני בטחון שכאשר הוא התחיל בכך הוא היה צעיר לגמרי, גם עכשיו הוא צעיר, והאנשים במשרד הבטחון הם צעירים, ויש נספחים ושליחים, והם אינם זקנים, בני 35 - 40. ורבונו של עולם, המדינה הזו צריכה גם לעבוד. אתם יודעים בודאי שלפי החקנון שלנו בני 65 צריכים לצאת לפנסיה ואני ~~אני~~ באחי והעכרתי חקנה שאט שני הצדדים מעונינים בהמשך העבודה או בבקשה, אפילו עד גיל 75, מדינת ישראל זקוקה לידים. ואני רוצה לשאול אתכם: מי עושה את כל החעשיה הצבאית אם לא צעירים? הייתי שר האוצר כעשר שנים, והוציאו עלי שם שאני עובד רק עם צעירים, נכון, אחרי עשר שנים הם נעשו יותר מבוגרים ואינני חושב שבגלל זה צריך לפטר ולגרש אותם. הותיק ביותר באוצר הוא ארנון, איש בעל השכלה כלכלית ואפילו בין חלמידי של פטנקין לא מחגולליט כאלה, וכיום הוא בן המישים.

Case History

The patient is a 45-year-old male, white, with a history of hypertension, hyperlipidemia, and a recent diagnosis of type 2 diabetes mellitus. He has been on treatment with lisinopril, atorvastatin, and metformin for several months. He reports feeling increasingly fatigued and has noticed some weight gain over the past few months. He has no chest pain, shortness of breath, or other symptoms of heart failure. His diet is generally healthy, but he has been eating more carbohydrates than usual since starting metformin. He has no alcohol or tobacco use.

On physical examination, the patient is well-appearing and has a normal vital signs. His blood pressure is 130/80 mmHg, heart rate is 72 bpm, and oxygen saturation is 98% on room air. There is no jugular venous distention, clear lung fields, and no lower extremity edema. His waist circumference is 38 inches, and his body mass index (BMI) is 30.5 kg/m². Laboratory tests show a hemoglobin A1c of 7.5%, fasting glucose of 126 mg/dL, and a normal renal function panel.

The patient's symptoms are consistent with the side effects of metformin, specifically lactic acidosis and weight gain. Metformin is known to cause lactic acidosis, which can present with symptoms of fatigue, muscle pain, and hyperventilation. Weight gain is also a common side effect, likely due to the medication's effect on insulin sensitivity and appetite. The patient's recent weight gain and fatigue are likely related to his metformin therapy.

The patient's symptoms are consistent with the side effects of metformin, specifically lactic acidosis and weight gain. Metformin is known to cause lactic acidosis, which can present with symptoms of fatigue, muscle pain, and hyperventilation. Weight gain is also a common side effect, likely due to the medication's effect on insulin sensitivity and appetite. The patient's recent weight gain and fatigue are likely related to his metformin therapy.

The patient's symptoms are consistent with the side effects of metformin, specifically lactic acidosis and weight gain. Metformin is known to cause lactic acidosis, which can present with symptoms of fatigue, muscle pain, and hyperventilation. Weight gain is also a common side effect, likely due to the medication's effect on insulin sensitivity and appetite. The patient's recent weight gain and fatigue are likely related to his metformin therapy.

The patient's symptoms are consistent with the side effects of metformin, specifically lactic acidosis and weight gain. Metformin is known to cause lactic acidosis, which can present with symptoms of fatigue, muscle pain, and hyperventilation. Weight gain is also a common side effect, likely due to the medication's effect on insulin sensitivity and appetite. The patient's recent weight gain and fatigue are likely related to his metformin therapy. The patient's symptoms are consistent with the side effects of metformin, specifically lactic acidosis and weight gain. Metformin is known to cause lactic acidosis, which can present with symptoms of fatigue, muscle pain, and hyperventilation. Weight gain is also a common side effect, likely due to the medication's effect on insulin sensitivity and appetite. The patient's recent weight gain and fatigue are likely related to his metformin therapy.

ראש הממשלה:

ובמשרד מסחר ותעשייה קרה כך שהשר בעצמו איננו זקן ולפני עשר שנים היה צ'וצ'יק, עכשיו הוא בן חמישים או חמישים ושתיים, וכל אנשי המשרד הם צעירים, מדוברת ועד צור.

ומה במשרד החוץ?

ואנשים וחברות כמו גולדה למשל אינם מחגוללים בחובות, גם לא בעם ישראל ובמפא"י בודאי שלא. ~~משה~~ כשהיחה אשה כמו סאלד כולנו החברכנו בה, לא עלה בדעתנו להגיד שהיא צריכה להיות צעירה, קבלנו אותה כמו שהיא. בן-גוריון, ואני רוצה להיות תלמידו, רצה שתהיה אשה חברה בממשלה, ואני לא מכיר בארץ בין הצעירים והצעירות שאתם חוכל למצוא לי קנדידטית כחברה בממשלה.

סנסה.

מר בר-זוהר:

סנסה עושה משהו.

ראש הממשלה:

ואם אלך ואצביע על משרד משרד אוכל להצביע על צעירים רבים, אבן הוא איש צעיר, דיין איש צעיר, אלמוגי רק יצא עכשיו מקליפת הביצה, אני אינני מבין, על מה הבכיר?

אני למשל, התחלתי בארץ כפועל בפחה-קוה. אני עכשיו קרוב לשנתיים ראש ממשלה ואינני בגיל 27. בעצם, אני יכול להגיד שלא הכשלהי גם לא אח המפלגה, גם לא אח העמלים וגם לא ~~אח~~ עצמי. ואני, קרוב ~~ל~~ לודאי, אהיה ראש ממשלה עוד שנה, עד לבחירות; ומטכ"ל מסתפק בשלוש שנים ואפילו הוא בגיל ארבעים שנה, ובגיל יותר גבוה ~~א~~ בודאי אפשר להסתפק.

אני רוצה להגיד משהו שעלול אולי להחשב כהטפת מוסר: נכנסה חולעה איומה בקרב אלה ~~שנקראים~~ שנקראים צעירים, אני רוצה לקוות שתקום שיכבה אחרת, מפני שמהו קרה לנוער: צבא, כפחורים, כאילו משהו הפסידו בדרך, והתחילה הדרישה: הן לי, אני יודע יותר טוב; וזה היה אחד האסונות שאכל בנו בכל מה. אמרתי לצעירים: אחת רוצה להיות בצמרת? התחיל בהנהגת פועלים ומזה תוכל להגיע להנהגת המדינה, אם ה' חנן אותך במשהו. כי חברים, תזכרו שהיו שרים שגמרו את הקרישה שלהם מהר מאד. אני אומר שצריך להתחיל מלמטה ~~מטה~~ ומטם לעלות, אז נוצרת מנהיגות אשר צמחה עם העם ומן העם, ואילו עכשיו יש צמיחה רבולוציונרית.

כולם רצו להיות שרים, אולי לא ראש ממשלה מפני שהיתה דרך ארץ בפני בן-גוריון, וזה היה דבר נורא ואיום.

10-10-1962

... ..

... ..

... ..

10-12-1962

... ..

10-13-1962

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

ראש הממשלה:

כאשר באתי והודעתי למרכז על ההפטרותי עשיתי את זה בלב קל וחשבתי אותי המפלגה תמצא אחר, ואולי בן-גוריון לאחר מנוחה של שנתיים יכול לחשוב ולעמוד בראש לחקופה של עוד קדנציה.

מר גולן:

יש במפלגה כוחות צעירים שלא מגיעים אליהם.

ראש הממשלה:

ישבתי עם גולומב והגנתי בפניו על נצר, שפירא והגוש, ושאלתי אותו: האם דברה עם נצר? האם אחת מכיר את שפירא? הוא איש המרכז ~~הוא~~ החקלאי וחבר מושב, שאלתי את גולומב על כך מפני שהוא שפך עליו אש להבה, וגולומב ענה לי: לא!

אחת אומר שאין מכירים את הצעירים, יכול להיות, אבל אולי הצעירים צריכים לרצות ללמוד משהו.

מר גולן:

בענין זה אני רוצה להציע: אני מדבר על המשמרת הצעירה.

ראש הממשלה:

ראיתי משהו כחוב בענין זה אבל עדיין לא נחתי את ראשי לענין. אני לא יודע ~~לפי~~ לענות על זה.

מר גולן:

אנחנו מתכוונים להעלות את זה בוועידה.

ראש הממשלה:

בוועידה יהיה מה שיהיה על סדר היום.

מר גולן:

אם בוועידה המתמדת מישהו מעלה הצעה לדיון בקשר לנושאים כלליים אז אם ההצעה איננה מתקבלת אז אפשר להציג הסתייגות.

בוועידה הקודמת העלנו את הנושא הזה ואמרו לנו שזה נושא שצריך ללמוד אותו ואמרו לנו להעביר אותו למרכז בסמכות הוועידה וכך עשינו אלא שלא נעשה דבר בענין זה. סנינו גם לברקת וגם מזה לא יצא דבר. אנחנו מבקשים רק מסגרת פעולה אשר תוכל להכשיר קאדרים, הצרה היא שלמפא"י אין אפשרות ופנאי לדון בזה.

ראש הממשלה:

אם נצא מן ~~ההצעה~~ הוועידה הזו מן הפרשה ומן המערך ומן ההסתדרות, אני אחשוב אותה לוועידה סבוכה. לא נראה לי שוועידה של 300 צירים תוכל להחליט בנושא כזה.

מר גולן:

אז שתקבל החלטה עקרונית.

ראש הממשלה:

זה יש לך.

מר גולן:

לא.

THE SUBJECT

... ..

RE: [unclear]

...

THE SUBJECT

...

...

RE: [unclear]

...

THE SUBJECT

...

RE: [unclear]

...

THE SUBJECT

...

RE: [unclear]

...

...

THE SUBJECT

...

RE: [unclear]

...

THE SUBJECT

...

RE: [unclear]

...

אני לא נחתי את ראשי לענין הזה, אולי פטיכולוג יוכל להסביר את זה. פעם זה היה, כך היה עד כה, משחק בידיו של נצר, או דייך או אלמוגי.

ראש הממשלה:

לא של זה ולא של זה, מדכיקים חוים, לכל אחד יש חו.

מר גולן:

אני לא מקבל על עצמי להיות פוסק בענין זה הערב.

ראש הממשלה:

יש ביים מה שיש בטיפת המים, הים מורכב וגם זה מורכב, אבל יכול להיות שזה יוחר מדי מפורלפל ואולי קצה פחות פלפל זה יעורר יוחר "אפטיט" - אחס יודעים שגם בגלל הקדחת חבשיל מוחר לגרש אשה.

יכול להיות שבלי מסגרת ידכיקו לצעירים חג ותו שאינם קיימים.

מר גולן:

THE

of the end of the year, and the other two, the first and second, are the first and second of the year.

THE

of the end of the year, and the other two, the first and second, are the first and second of the year.

THE

of the end of the year, and the other two, the first and second, are the first and second of the year.

of the end of the year, and the other two, the first and second, are the first and second of the year.

THE

of the end of the year, and the other two, the first and second, are the first and second of the year.